

ПРИКАЗ КЊИГЕ АУТО-МАФИЈА (ТАЈНЕ СРПСКОГ ПОДЗЕМЉА И АПОРИЈЕ НАЦИОНАЛНОГ СИСТЕМА БЕЗБЕДНОСТИ) АУТОРА ПРОФ. ДР САШЕ МИЈАЛКОВИЋА, У ИЗДАЊУ СЛУЖБЕНОГ ГЛАСНИКА, БЕОГРАД, 2014. ГОДИНЕ

Приказ

DOI: 10.7251/BPGBL3415383S

УДК: 351.74/.75(048.83)

Др Миле Шикман*

Ријетке сукњиге које у исто вријеме имају научну, стручну и практичну примјењивост. Једна од таквих је управо монографија „АУТО-МАФИЈА (тајне српског подземља и апорије националног система безбедности)“ аутора др Саше Мијалковића, редовног професора безбједносних наука у Криминалистичко-полицијској академији у Београду. Књигу је крајем 2014. године објавио Службени гласник, престижна издавачка кућа са сједиштем у Београду.

Један поглед на садржај књиге довољан је да се докучи јединство њеног научног, стручног и практичног значаја. Наиме аутор, који је по образовању полицајац и официр полиције, а по професији универзитетски професор, уз то и доказани истраживач, свеобухватно приказује и објашњава један специфичан облик криминалитета, како актуелну делинквентску тактику и технику крађа возила, тако и домете безбједносне и криминалистичке теорије и праксе превенције и сузбијања ове појаве. Поред тога, аутор у књизи даје и практичне савјете појединцима како да заштите своје возило, али нуди и нове идеје сузбијања криминала у вези с овом све распрострањенијом пријетњом по имовину грађана, с којом се суочавају људи у цијелом свијету. Књига је резултат вишегодишњег истраживања врсног стручњака и представља оригиналан и свеобухватан приступ насловљеној теми, а о њеном квалитету говоре и еминентни рецензенти (проф. др Радомир Милашиновић, декан Факултета безбједности Универзитета у Београду, проф. др Љубомир Стајић, декан Правног факултета Универзитета у Новом Саду, др Јован Ђирић, научни савјетник и директор Института за упоредно право у Београду и проф. др Бранислав Симоновић, редовни професор криминалистике Правног факултета Универзитета у Крагујевцу), као и истакнути криминалистички стручњаци из праксе (Бранислав Ковачевић, шеф Одсека за сузбијање деликата на моторним возилима Полицијске управе за град Београд).

* *Висока школа унутрашњих послова, Универзитет у Бањој Луци, email: nacelnik@education.muprs.org*

Насловљена књига је ситуирана на 338 страница, стандардног Б5 формата. Структуру, поред увода, чини пет цјелина, прилози и студије случаја. У првој цјелини „Ауто-мафија – појам и ефекти по безбедност грађана и државе“, аутор обрађује тему савременог организованог криминалитета, чиме заправо и образлаже термин „мафија“ у наслову књиге. То чини јаснијим ауторова настојања да укаже на то како крађе моторних возила све више попримају обиљежја организованог криминалитета, што их чини посебно опасним и друштвено штетним.

У другој цјелини „Modus operandi ауто мафије“, аутор детаљно и исцрпно објашњава делинквентску тактику одузимања моторних возила, те начине и врсте експлоатисања отуђених возила. Посебан значај ове цјелине је у приказу нових, савремених начина продирања у унутрашњост возила, савладавања механичких и електронских система заштите возила, стартовања мотора возила и одвожења до „сигурне дестинације“.

Трећа цјелина је насловљена као „Улога националног система безбедности Републике Србије у сузбијању ауто-мафије“. У њој је на сажет начин изложен национални систем супротстављања организоваоом криминалитету, с посебним освртом на криминалистичку методу откривања и доказивања кривичних дјела у вези с крађом моторних возила. Такође, аутор је дао приказ и специјалних истражних метода и дилема које се јављају у сузбијању аутор-мафије.

Четврта цјелина „Превенција крађе моторних возила“ може бити својеврстан приручник појединцима како да заштите властито возило, с једне, и како да избјегну куповину украденог возила, с друге стране. Аутор је таксативно навео читав низ савјета, који могу бити од велике користи грађанима да не постану жртве овог вида криминалитета.

У петој цјелини „Стање ауто-мафије у свету и у нашој земљи и примери добре превентивне и репресивне безбедносно-криминалистичке праксе“ аутор је изнио читав низ статистичких података који на најбољи начин описују стање крађа моторних возила, како у свијету, тако и у Србији.

На крају аутор је у прилозима навео подсјетнике и смјернице полицијским службеницима за израду службене документације у вези са крађом моторних возила, те двије студије случаја, као и примјер уговора о купопродаји моторног возила. Богатим пописом литературе аутор је указао на своје истраживачке изворе, чиме је дао и смјернице које могу бити од велике помоћи свима који желе да се баве изучавањем наведене проблематике.

Књига је написана разумљивим, једноставним, стручним језиком, адекватним стилем, прихватљивим за читаоца. Посебна вриједност наведене публикације је у томе што она представља израз теоријског и искуственог рада аутора на посматраној проблематици, те може послужити као добар подстрек за даље бављење питањима у овој области.

Неупитна су настојања аутора да на објективан и систематичан начин да приказ крађе моторних возила као облика угрожавања имовине лица, при чему је користио разноврсну научну и стручну литературу. Из тог разлога књига обилује мноштвом актуелних ставова, мишљења, тврдњи, скица, фотографија, схема, и сл. везаних за обрађивану проблематику.

У оквиру представљене обраде, аутор је прикупио и коректно интерпретирао бројне резултате теоријских и емпиријских истраживања, који могу допринијети бољем разумијевању проблема крађе моторних возила. То несумњиво може користити свима који се баве теоријом и праксом сузбијања ауто-мафије. Због тога је ова књига корисна студентима основних и последиједипломских студија из области безбједности, криминалистике, криминологије и слично, али и практичарима, полицијским службеницима који непосредно раде на пословима откривања и доказивања ових деликата.

Узимајући у обзир све наведено, слободан сам да научној, стручној, али и широј јавности са задовољством и срдечно препоручим „Ауто-мафију“, књигу професора Мијалковића, убијеђен да ће труд представљен у овој књизи допринијети сузбијању ове врсте криминалитета.